

vi havde en lille Diskussion om forrige Gang, Loven blev vedtaget, da Indenrigsministeren ikke mente, at det var nødvendigt for de Kommuner, der havde benyttet denne Ret tidligere, at indsende fornyet Andragende derom, medens man fra Landstingets Side var af den Opfattelse, at det vilde være rigtigt at ordne det saaledes, at de Kommuner, der ønskede paa ny at anvende denne Lov eller paa anden Maade at drage Nytte af den, i alle Tilfælde skulde indsende Andragende om Tilladelse dertil til Indenrigsministeriet. Det blev der saa efter en Forhandling i Landstinget stillet Ændringsforslag om. Ministeren tiltraadte dette, og det blev vedtaget. Nu har Ministeren imidlertid optaget den gamle Bestemmelse igen, men jeg har den Opfattelse — og jeg er tilbøjelig til at tro, at den deles af flere af Landstingets Medlemmer —, at det vil være heldigt at bibeholde den Bestemmelse, som findes i den nugældende Lov. Det har for øvrigt vist sig efter de Oplysninger, som foreligger her i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, at der er sket en Del Forandringer fra forrige Gang, da vi havde det tilsvarende Lovforslag til Behandling her. Der er nemlig tilkommet 3 nye Købstæder, Fredericia, Kolding og Nyborg, og 3 Landsbyer, som har ønsket Loven anvendt, men af dem, der i Forvejen havde denne Bemyndigelse, er der, saa vidt jeg kan se, 6, der har meldt sig fra, og som ikke ønsker, at Loven skal gælde for dem, nemlig Køge, Maribo, Odense, Roskilde, Slagelse og Struer. Hvis den Bestemmelse, som vi i Landstinget fik sat ind, ikke var blevet vedtaget, saa vilde Bestemmelsen ogsaa have været gældende overfor disse Byer, og jeg kunde tænke mig den Mulighed, at vi her i Landstinget maaske vilde forsøge — forhaabentlig med Ministerens Tilslutning — at indsætte den samme Ændring igen, saa Loven bliver en ren og skær Fornyelse af den gældende Lov. Jeg vil derfor gerne forbeholde mig Ret til paa et senere Tidspunkt at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg til en meget hurtig Behandling, idet jeg gaar ud fra, at vi alle sammen er enige om, at Loven bør forlænges saaledes, at der kan blive Lejlighed til, at de Kommuner, der ønsker at drage Nytte af de Bestemmelser, der findes i Loven, kan gøre det. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvilje.

Godskesen: Jeg kan i det hele slutte mig til den ærede foregaaende Talers Udtalelser. Jeg mener som han, at Nedrivningsloven bør forlænges, men er ogsaa enig med ham i, at det vil være rigtigt at foretage den Ændring i det foreliggende Lovforslag, som han nævnedes. Jeg finder Ændringen saa meget mere ønskelig, som man derigennem pointerer Lovens midlertidige Karakter, hvad mine Venner og jeg sætter megen Pris paa.

Bramsnæs: Jeg skal ligesom de to foregaaende Talere anbefale Lovforslaget til det høje Ting. Jeg nærer ikke de samme store Betænkeligheder ved Lovforslaget i dens nuværende Affattelse, som blev udtalt af de to foregaaende Talere. Jeg mener nemlig, at de Kommuner, der en Gang har vedtaget at benytte Loven, maa kunne vedblive at benytte den, saa længe Muligheden derfor er til Stede. Jeg antager dog ikke, at dette vil kunne give Anledning til Uenighed om Lovforslaget, da der i alt Fald forbeholdes Kommunerne Ret til at lade Loven gælde, naar de ønsker det. Det er maaske en ret overflødig Bekymring for, at Kommunerne ikke skulde faa Lov til at blive af med Loven, at man her ønsker, at den skal forandres i den Henseende. Jeg vil helst have Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, men kan naturligvis ikke principielt modsætte mig den Forandring, som man har ønsket fra anden Side.

Trier: Det foreliggende Lovforslags Bestemmelser maa sikkert betragtes som formaalstjenlige til at modarbejde Boligvanskelighederne, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse. De Bemærkninger, der i øvrigt er gjorte her under Forhandlingerne, vil jo kunne tages op til Forhandling i det Udvalg, der agtes nedsat.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne gøre den korte Bemærkning til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), der talte om Bekymring for, at Kommunerne ikke skulde kunne komme af med denne Lov, at jeg synes netop, den Bestemmelse, vi satte ind forrige Gang om, at de, der vilde vedblive at benytte Loven, skulde indgive fornyet Andragende derom, har vist sig at være fuldstændig paa sin Plads. Det har vist sig, at der er 6 Købstæder, der siden den Tid har undladt at bede om, at Loven maatte gælde for dem. Vi holder jo alle paa det kommunale Selv-